

Tapeter kan vara ett svårtolkat material. Lager ligger över lager. En jämförelse utifrån stilhistoriska kriterier kan ge en förvirrande bild, då yngre tapeter kan ligga under äldre. Man var ofta, i mindre ekonomiskt bemedlade hem, hänvisad till de tapeter som var billigast, vilket just kunde vara de äldre omoderna tapetmönstren. I slutet av 1800-talet tapetserade man om ofta, vanligtvis mellan vart 5-10 år och särskilt i enklare miljöer där slitaget var stort och tapeterna av sämre kvalitet.

Olika sorters tapeter kan ha satts dit på samma gång, på olika väggar i ett rum, då man kanske inte hade tapet nog av samma sort till hela rummet.

En god startpunkt för datering av själva tapetseringen är de tidningssidor som man klistrat på väggen före tapetseringen (makulatur). Eventuellt datum markerar då den första möjliga tidpunkten för tapetseringen. Riv inte ner tapeter i onödan utan låt de sitta kvar om det är tekniskt möjligt.

Tag ett analysprov på de olika lagren från en undanskymd eller på annat vis passande plats i det aktuella rummet. En bunt av ungefär en A4-sidas storlek kan skäras ut. Lägg in buntan mellan våta tidningar med skyddande hushållspapper emellan i en plastpåse. Nästa dag har tapetlagren förhoppningsvis lossnat från varandra. Ibland kan vissa lager vara starkare fästade vid varandra beroende på material och tapetklistersorten. Då får de nya omgångar mellan blött tidningspapper tills de lossnar. Lösgör skikt för skikt och märk dem på medföljande A4-papper med nummer och rumsnamn. På taklisterna kan det dessutom sitta klistrade tapetbårder som passar ihop med olika tapeter. Torka och pressa tapetproverna, placera dem i plastfickor i en pärm tillsammans med anteckningar av värde så fås ett roligt och intressant arkiv.

KÄLLOR:

Hidemark, Ove m.fl., Så renoveras torp & gårdar, ICA bokförlag 1997

Jan Gustafson-Berge